

«Mallorca is different»

Gabriel Cañellas és, de nou, president del govern de les Illes, gràcies a l'abstenció del CDS i al pacte amb la Unió Mallorquina de Jeroni Albertí. Durant l'última legislatura i ara mateix el president exigeix de Madrid «més competències, més autonomia». I es mostra ben preocupat pel que ell anomena una «política de retenció».

F. Sastre

A les passades eleccions del 10 de juny, Gabriel Cañellas va ser reelegit president de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per minoria majoritària: 25 escons dels 59 que componen el Parlament balear. L'abstenció dels cinc diputats del CDS va ser decisiva, com també el pacte amb Unió Mallorquina, que ocupa dues conselleries i la presidència del Parlament. Mentrestant, a les altres dotze comunitats autònomes de l'estat les eleccions marcaven un clar retrocés d'Alianza Popular.

A Mallorca res no ha pertorbat la imatge d'aquest polític. Ni els escàndols durant la passada legislatura, ni les crítiques dels seus enemics, cada vegada menys declarats, perquè han entès que tenim president per a llarg. L'oposició manté cautela perquè ha vist també com Gabriel Cañellas feia dels seus defectes virtuts davant l'electorat. «Tenim les mans brutes», deia en un míting a Muro, i continuava davant la mirada atònita dels pagesos, «però les tenim brutes de terra» i provocava una ovació de mambelletes.

Aquest pare de família, de 46 anys, llicenciat en Dret i Econòmiques per la facultat de Deusto, president d'AP-Balears i per segona vegada president de la comunitat autònoma de les Illes, ha declarat que li agrada passejar amb tractor. Té sentit de l'humor i és irònic. Fa cinc anys, el seu grup va votar contra l'Estatut d'autonomia. Van ser els únics. Ara, en el seu darrer discurs d'investidura emfasitzà l'ampliació de l'autonomia i del marc competencial de l'Estatut. Alguns en diuen el rodatge polític. Però l'oposició creu que darre les bones paraules s'amaga una manca de voluntat de dur-les a terme. I que, en el pitjor dels casos, la seva política liberal es tradueix per un deixar fer, fins que els problemes es desborden i les solucions arriben tard.

—Diuen que vostè representa millor

que ningú «la mallorquinitat». ¿Com s'explica el fenomen?

—Jo no sé els altres que n'entenen. Jo l'únic que sé és que me sent molt mallorquí, que he viscut i he nascut aquí i que tenc aquí les meves arrels i les estimo. Allò que se faci amb estima-ció és afavorir aquest sentiment de mallorquinitat, exterioritzar un sentiment.

—¿L'han canviat aquests quatre anys de govern?

—Jo, el que he procurat és que no canviassin la meua manera de ser. Ni un càrrec que jo ostentava, ni les adu-lacions que se solen fer quan un té un

lloc d'aquests, ni molt manco les críti-ques que puguin fer els qui estan deci-dits a canviar una realitat. Crec que se-guesc essent el mateix, una persona senzilla que ha tractat els problemes amb senzillesa i, sobretot, que ha tractat les persones d'igual a igual, simple-ment perquè som un més que li ha to-cat jugar un paper i tracta de fer-ho el millor possible.

—¿I creu que ha aconseguit acostar la institució a la gent del carrer?

—He aconseguit que la gent t'aturi pel carrer a plantejar-te els seus pro-blemes i no sols a mi, sinó que ho fan als membres del govern balear. Aquest és l'objectiu de les autonomies que estiguin més a prop. El fet de conèixer les persones, de viure-les, que estan al pis de devora, que no són un ministre que Déu sap on paren, i un no sap quan i... realment apropa els proble-mes.

—Vostè ha declarat que pensa as-solir una major autonomia. ¿Com?

—Precisament adquirint majors res-ponsabilitats, gestionant nous camps i sobretot tenint consciència cada vega-

F. AMENGUAL

da més que el que és decisiu per a nosaltres ho hem de decidir aquí.

—¿Creu que s'ampliaran les competències en aquesta nova legislatura?

—El que sí que sé cert és que nosaltres no ens cansarem mai de demanar competències. Una altra cosa és aconseguir per la pressió de totes les comunitats que això sigui una realitat. De fet, l'estat ha confirmat la seva política de no ampliació. Estem en un procés obert que necessita acabar en una sèrie de competències que són el segon paquet a transferir. Com pot ser la de Cultura, Educació, la d'Aigües, que és fonamental, tot el tema de Sanitat i del Joc i alguns altres més que són el complement ideal de les competències que tenim ara. Me preocupa veure que ja han anunciat una política de retenció. Si estem en un Estat d'autonomies i una Constitució que així ho preveu, no s'hi pot lluitar en contra.

—Vostè ha recalcat en el seu discurs d'investidura un cert sentiment de balearitat a través de les institucions, però al carrer aquest sentiment és pràcticament inexistent.

—Un momentet, en el meu discurs jo he dit que hi ha una labor perquè sigui una realitat i en el carrer hi ha exactament la mateixa realitat que jo tracte de reflectir. Fa quatre anys no és que no hi hagués aquest sentit de balearitat, sinó que les quatre illes vivien a esquenes les unes de les altres, una ignorància per part dels habitants d'unes illes i les altres. Fins i tot alguna vegada hi havia una animadversió latent i patent. Al llarg dels quatre anys passats s'ha aconseguit que siguem balears, sense oblidar la nostra pertinença a cada illa. No hi ha hagut votacions d'eivissencs contra mallorquins, sinó que hi ha hagut votacions polítiques, llavors vol dir que hi ha un concepte de balearitat. Hi ha una major relació entre els habitants d'una illa i les altres, que abans estaven més lligades a Barcelona o a València. I tot això va creant aquest sentiment de balearitat pel qual tots sospiram, sempre que no intentin esborrar les autèntiques marques de casta o d'illa que implica el fet insular per si mateix.

—Vostè ha parlat moltes vegades dels problemes de la insularitat i de la poca resposta que ha obtingut del govern central...

—Sí, fa molt de temps que tractem que aquest problema surti a la llum. Segons quins sectors, no li donen la importància que nosaltres creim que té. Comença per un error estructural. Estem considerats com una comunitat autònoma uniprovincial, quan en realitat tenim quatre províncies, comptant cada illa. Això obliga a una estructuració administrativa dividida a quatre bandes, amb la dificultat que representa el transport marítim. Aquest és el problema més greu que tenim i hem de fer obrir els ulls als qui tenen més poder.

—També s'ha queixat de la poca atenció que Felipe Gonzalez li ha dedicat durant les seves visites al rei aquest estiu...

—Sí. Jo m'he queixat que les relacions amb el govern central han sofert unes determinades oscil·lacions cícliques. Els anys passats hi va haver una autèntica fase d'enfrontament real. Jo no m'he estat de dir que estàvem a mitja correspondència. Això vol dir que

jo li escric i ella no me contesta, com els nuvis. Després hi va haver una fase dins la discussió de transferències que per la necessitat de tractar pel mateix sistema igual totes les comunitats va ser més fluid. Després hi ha aquest altre període d'espectacularitat. No crec que sigui bo per a aquesta comunitat veure

com vénen determinades persones que són les màximes autoritats del govern nacional, de l'estat, i s'obliden que vénen a una comunitat i que hi ha determinades relacions que no se poden oblidar.

—¿I què pensa vostè de les declaracions del rei sobre la baixa qualitat del turisme a Mallorca, que els diaris britànics han esbombat?

«Ja hi ha un concepte de balearitat».

—Això va ser un muntatge que se va fer, i és millor no

parlar-ne. Sobretot si es toca la figura del rei.

—No obstant això, ¿pensa vostè que el turisme d'aquest any és de baixa qualitat?

—Crec que fonamentalment hem de lluitar perquè el nou desenvolupament turístic sigui de qualitat i que vagi enfocat cap a una oferta important. Aquesta és, a més, la tònica generalitzada a tot Europa. Indubtablement, acumular quantitat és perjudicial per a la qualitat.

—Aquesta idea és compartida pels empresaris més influents. No obstant això, ara dirigeixen les seves inversions a l'estranger. ¿Creu que se'n pot canviar la tendència?

—La situació és molt fàcil de plantejar en el sentit teòric i supòs que molt difícil de dur a la pràctica. Però és el nostre projecte de cara als quatre anys vinents. Durant aquests darrers anys ja no es construeixen hotels de menys de tres estrelles, perquè els altres no tenen oferta rendible. Incentivar l'empresariat per a reconvertir amb la nostra ajuda les zones més degradades com Magalluf i S'Arenal. La reinversió d'estructures obsoletes per altres de noves pot servir per rendibilitzar el sector turístic.

—També hi ha el tema de l'especulació del sòl...

—De tot allò que em fa falta, hi pujo el preu. I una illa el que té més escàs és precisament el terreny, després l'aigua i determinades energies. Per

tant, com més es tanqui, i consti que s'ha de tancar, l'espai urbanitzable on es pugui fer negoci, especulació, més puja el preu. Aquest és el colp de la insularitat. Amb un urbanisme clar es pot atacar. Els desenvolupaments massius ja no s'han de produir en aquestes illes.

Aquest tema és tan urgent que estem a punt de dur al Parlament una llei d'Ordenació del territori, en tant que pugui regular la necessitat que han de tenir determinats desenvolupaments urbanístics. Una llei que no permeti que se pugui sortir d'aquesta imatge que s'haurà creat prèviament.

—*De totes les comunitats, les Illes són les més pobres quant a sòl públic. No existeix ni a Menorca, ni a Eivissa, ni a Formentera. A Mallorca és només un 1,6 per cent. ¿Han pensat crear-ne?*

—Hi ha un programa en marxa per convertir en patrimoni públic determinats llocs que, si no, podrien tenir problemes i ser desenvolupats pel turisme. Poden ser àrees que siguin d'esponjament de zones supercarregades. En aquest sentit, hem firmat un conveni amb l'estat de 280 milions de pessetes que no era més que l'inici d'aquesta operació.

—*¿Pensa presentar-se de nou a les eleccions per ocupar la presidència d'AP-Baleares?*

—Per demostrar-li un sentit de balnearitat li contestaria potser sí, potser no, *quizà sí*, com diuen els eivissencs. Però li puc dir que segurament sí. Estic ficat en política i aquest partit, tal com el tenc estructurat, és un fidel reflex de la meua feina de cinc anys i, si me necessiten, hi seguiré estant.

—*Les crisis estatals del seu partit han afectat poc les Illes. Vostè continua treballant en el seu govern amb membres del PDP, com el senyor Joan Simarro, que ocupa la Conselleria de Funció Pública.*

—Jo mire la vàlua de les persones. Jo sempre dic que quan es va fer aquell eslògan de «Spain is different», el que realment és diferent són les Balears. Aquí sabem entendre amb un poc més de filosofia les diferències i, sobretot, hem sabut demostrar una cosa tan real com que les coalicions es fan per guanyar. És un dels orgulls que tenim els qui hem format part d'aquest govern durant aquests quatre anys passats.

—*Sí i també es donen casos com el de l'actual consellera de Cultura, d'UM, que en la passada legislatura reprovà, al Parlament, el conseller d'Obres Públiques Jeroni Saiz, d'AP. ¿Com explica aquesta convivència de gent que ha estat enfrontada?*

—Crec que no s'han de mesclar les

legislatures i no s'ha de fer bandera d'un passat, sinó que s'ha d'intentar fer bandera d'un futur i en aquests moments som dos partits polítics que tenim una idea comuna de futur, independentment del que ha passat abans. Si sempre miràssim enrera, només miraríem cap al rencor i nosaltres esteim disposats a formar un govern d'il·lusió.

hi ha uns sectors industrials de les nostres illes que se'n poden sortir beneficiats, el calçat, la bijuteria menorquina, el mateix turisme, amb els touoperadors americans cercant aquest canvi d'estructura de major qualitat.

—*¿I com han respost els californians?*

«Ja no podem produir desenvolupaments massius».

—*El proper dia 11 una expedició de 400 persones encapçalades per vostè marxen a Califòrnia a fer un homenatge al Fra Junípero Serra. Finalment, el pare Serra no serà beatificat pel Papa en el seu viatge, ¿és possible que ho faci a Petra l'any que ve? I en tot cas, ¿per a què servirà aquest viatge?*

—Bé, jo crec que feim massa especulacions en poc temps. Hi havia el projecte, o millor dit; el pensament que el Papa beatificaria el Pare Serra a Califòrnia, però és igual perquè el Papa dedica bona part del seu viatge a la figura del Pare Serra, visitant la seva tomba. Nosaltres vàrem creure que aquest era motiu suficient perquè una delegació balear fos present en aquests actes. De totes formes, hem volgut ampliar la nostra missió, aprofitant l'avinentesa i a més d'aquest caire religiós i d'una sèrie de visites allà on el Pare Serra va desenvolupar la seva labor i una trobada el mateix dia amb el Papa dins la basílica de Carmel, li hem volgut donar dues funcions més, una de política amb representants de Califòrnia per obrir noves vies de diàleg que ens permetin noves conjuncions i actuacions de dues regions que tenen molt a aprendre l'una de l'altra. Sobretot, nosaltres d'ells. I al mateix temps una altra de caire econòmic. Creim que

—Fa tres mesos que preparam aquest viatge. Hem tengut una resposta molt important de l'ambaixada i del consolat de Barcelona. S'hi han bolcat. I pel que veig, al programa hi ha una resposta importantíssima de les autoritats i una bona rebuda de l'empresariat d'allà. No debades Mallorca és el centre del món quant a visites que venen de fora de vacances; també Mallorca i les Illes en general podrien ser una magnífica plataforma perquè Amèrica establís tota una sèrie de sectors que tenguessin una projecció de cara al Mercat Comú.

—*¿Creu que pot resultar beneficiosa una inversió estrangera, amb el canvi del centre de decisions que això suposaria?*

—És que jo no parl que hi hagi inversions estrangeres, sinó de relacions comercials, que no és el mateix. No anam a cercar només inversions estrangeres, sinó anam a cercar que determinades empreses s'instal·lin aquí per tenir una projecció de cara a Europa, i això no vol dir que siguin grans inversions, sinó simplement igual que s'ha pogut fer dins un Luxemburg o a Jersey; que serveixin de base internacional d'acció de bases estrangeres sempre és bo per a la regió que les rep. □